

partii naleraq

EM2015/102
18-11-2015

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan vi kan stramme op om og forbedre reglerne om offentlig hjælp, således at vi forbedrer vilkårene for de arbejdsledige og undgår passivitet.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Vi vil fra Partii Naleraq komme med vores udtalelse til Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan stramme op om og forbedre reglerne om offentlig hjælp stillet af Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit.

Det er vores målsætning, at blive et økonomisk selv bærende, selvstændig stat. Derfor er det vigtigt med en holdningsændring og mobilisere alle arbejdsdygtige til at være med til at løfte økonomien, og ikke kun vente på at andre giver os hjælp i form af midler til dagligdagens opretholdelse.

Borgerne i Grønland har pligt til at forsørge sig selv, hvis de er raske, og vi bør ikke give ansvaret til andre. Et sundt menneske har pligt til at arbejde i samfundet for den opretholdelse, og ikke til at være en byrde for samfundet.

Det er ligeledes en selvfølge, at mennesker der har begrænset mulighed for at arbejde, handikappede og syge, førtidspensionister og arbejdsløse skal kunne opretholde et værdigt liv.

Når vi tænker på raske og arbejdsdygtige mennesker er det uacceptabelt at de ledes hen til passivitet, og det er reelle forhold der ikke kan modsiges og er gældende i dag, og det er vigtigt at debattere emnet for at stramme op om disse forhold.

I de senere år er der mange mennesker, der er ramt af arbejdsløshed, og på den anden side er der arbejdspladser, der mangler arbejdskraft, især er dette gældende om sommeren, hvor fiskeindustrien mangler arbejdskraft, og det er demoraliserende at tænke på at man ser disse forhold, selvom der er mange arbejdsløse.

Der er prognoser om at arbejdsstyrken vil reduceres i fremtiden, og det ser rigtig nok ud fordi grønlænderne får ikke så mange børn længere.

Hvis tendensen fortsætter vil det belaste vores økonomi, og det giver anledning til at foretage de fornødne foranstaltninger, og sikre at hele arbejdsstyrken kommer i arbejde, og holde op med kun at fokusere på vores rettigheder og tage ansvar.

Vi kan ikke løse problemet ved at tage det i små bidder, og vi skal se på helheden, hvor der er forældre, der ikke kan arbejde på grund af at deres børn ikke har plads på daginstitutionerne, og

dette er også begrænset af at institutionerne mangler bemanning, og det er disse forhold som vi bør se på sammen med kommunerne og sikre løbende foranstaltninger.

Hvis vi ser på socialområdet, og samtidig skal øge arbejdsstyrken er det ikke til at komme uden om at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er almindeligt at når en arbejdsløs har fået arbejde og får løn, trækker kommunen det vedkommende har fået udbetalt i understøttelse fra lønnen. Det er disse forhold vi bør vurdere.

Denne procedure giver anledning til at de arbejdsløse ikke vil påtage sig nyt arbejde og de får betingelser som ikke accepteres.

Vi lægger begrænsninger for folk, der selv gerne vil arbejde, så som fangerne og fiskerne, på grund af regeringens infleksibilitet.

Disse forhold medfører, at mennesker der forsørger familien ikke har andre muligheder end at henvende sig til socialkontoret for at få understøttelse, og disse forhold er ikke acceptable, når vi tænker på hvilken situation vi er i, og især når man tænker på at vi forbyder stolte mennesker i at forsørge deres familie ved fiskeri eller fangst.

Det er ikke i orden at begrænse sunde menneskers muligheder for at forsørge deres familie, og det er vores holdning at sunde mennesker skal kunne brødføde sig selv og ikke henvises til passivitet og understøttelse, og samfundet har ikke råd til at bibeholde denne struktur.

Partii Naleraq mener også at det er på tide at vurdere om beløbstørrelsen for understøttelsen kan dække de nødvendige fødevarer og beklædning for børnefamilierne, fordi vi mener at beløbstørrelsen for understøttelsen ikke dækker køb af fødevarer og beklædning for børnefamilierne og opfordrer til at disse ting vurderes på ny.

Vi støtter Peter Olsens forslag til forespørgselsdebat og finder emnet interessant, da det indeholder ansvar for eget liv og eget forsørgelse.

Alle bør være opmærksom på at vores ansvar, og ikke ty til det offentliges forsørgelse, og vi bør give krav til sunde og raske mennesker om at påtage sig ansvar bør vi forsøge at være rollemodeller for vores børns, unges og de ældres skyld, og hvis vi sammen kan tage skridtet, kan vi med stolthed tage skridtet mod vores lands selvstændighed.

Hans Enoksen